

ANATEMATYZM (1) *sb m*

N sg anatematyzm.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Teza zasługująca według postanowienia Kościoła na potępienie przez anatemę [anathematismus Łac kość]: iest Anáthemáthyzm ieden Dámázow/ gdzie mowi: Qui negauerit filium tum fuiſſe in coelo quando fuit in terra Anathema ſit. SarnUzn E8v.

KK